

Beruházásokra 158, felújításokra 166 millió forintot fordítottak 1958-ban Szegeden

A Statisztikai Hivatal szegedi igazgatóságának jelentéséből

Egy hónappal ezelőtt már előzetes jelentés alapján becsültunk Szeged ipari üzemeinek tervteljesítéséről, 1958-ban elért termelési sikereikről. Azóta a Statisztikai Hivatal elkészítette és kiadta Szeged múlt évi gazdasági fejlődéséről szóló részletes jelentését. A jelentés a többi között megállapítja:

BERUHÁZÁSOK

Szegedi vállalatok és intézmények 1958-ban beruházásokra 158 millió forint értékű létesítményt helyeztek üzembe. Ezek értéke csaknem kétszerese az előző évinek. Ebből 99 millió forint értékű üzem- és gazdaságfejlesztési célját szolgálja, míg 53 millió forint értékű kommunális és igazgatási rendeltetésű. A kommunális beruházásoknak közel 60 százaléka lakásépítkezésre volt. Míg korábban évenként mintegy 6-7 millió forintot fordítottak lakásépítkezésre, addig 1958-ban 32 millió forint értékű lakást létesítettek.

Az elmúlt év során a szegedi beruházók 152 millió forint értékű létesítményt helyeztek üzembe. Ezek értéke csaknem kétszerese az előző évinek. Ebből 99 millió forint értékű üzem- és gazdaságfejlesztési célját szolgálja, míg 53 millió forint értékű kommunális és igazgatási rendeltetésű. A kommunális beruházásoknak közel 60 százaléka lakásépítkezésre volt. Míg korábban évenként mintegy 6-7 millió forintot fordítottak lakásépítkezésre, addig 1958-ban 32 millió forint értékű lakást létesítettek.

IPAR, ÉPÍTŐIPAR

Szeged szocialista ipara 1958-ban jelentős sikereket ért el. Termelési tervét 101,6 százalékkal teljesítette. Míg korábban munkásszámba-előirányzatát kisebb mértékben lépte túl. Az ipari termelés 9,5 százalékkal haladta meg az előző évet. Az ellenforradalom okozta visszaesést az ipar Szegeden is még 1957-ben sikeresen leküzdötte és 1958-ban már csaknem egy-negyeddel volt nagyobb termelésének volumene, mint például 1954-ben.

Harmincnégy szegedi állami ipari vállalat közül a múlt esztendő során 15 exportra is termelt. Vállalataink exporttermelési tevékenysége figyelemre méltóan fokozódott. Az 1955. évi 192 millió forint értékű exporttermeléssel szemben az 1958. évben gyártott exporttermékek értéke — forgalmi adó nélkül — mintegy 325 millió forintot tett ki. Exportszállítási előirányzatát valamennyi szegedi vállalat túl teljesítette.

Több fontos cikk termelése jelentősen emelkedett. A vállalatok 1954. évhez képest többet gyártottak például szalámból 1730 tonnával, gyümölcskonzervből 5320 tonnával, fűszerpaprikából 780 tonnával, szőnyegből 560 ezer négyzetméterrel és há-

lászobaberendezésből 1470 garnitúrával.

A termelés növekedését az ipar egyrészt termelékenyebb munkával, másrészt több munkás foglalkoztatásával érte el. Az önköltség szempontjából figyelemre méltó és öröndetes, hogy a termelékenység növekedéséhez képest 1958-ban a keresetek kisebb mértékben emelkedtek, így a termelési értékhez mért bérhányad csökkent. Ugyancsak önköltségcsökkentő tényező az, hogy az iparban foglalkoztatott alkalmazottak aránya a termelőmunkát végzőkkel szemben évről évre csökkent.

MINISZTERIUMI VÁLLALATOK

A minisztériumi ipar 1958-ban termelési tervét 1,4 százalékkal túlteljesítette: ezt az eredményt azonban a tervezettnél 1,9 százalékkal nagyobb ipari munkaerő igénybevételével érte el. Éves termelési tervét hat vállalat nem teljesítette. Ezek közül négy vállalat annak ellenére maradt le, hogy az év folyamán a tervezettnél több munkást foglalkoztatott. A minisztériumi ipar termelése 10,2 százalékkal volt több, mint 1957-ben.

Városunk minisztériumi ipara 1958-ban átlagban mintegy tizenhárom és félszer munkást, háromszázötven munkást és egyéb alkalmazottakat foglalkoztatott. Az elmúlt évben ezeknél a vállalatoknál lehetőség nyílt 600 munkás és 50 alkalmazott felvételére. Nagybőrt mértékű munkásfelvételek a Falemezgyárban, a Ruhagyárban, a Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalatnál és idényjelleggel a Paprikafeldolgozó Vállalatnál voltak.

A minisztériumi iparban dolgozó munkások keresete havonta átlagosan 1248 forint volt. Ez 1954-hez mérten 44 százalékos emelkedést jelent.

HELYIIPARI VÁLLALATOK

Az állami helyiipari vállalatok éves termelési tervüket együttesen — a munkásszámba-előirányzat túllépése nélkül — 105,5 százalékkal teljesítették, és az előző évinél termelékenyebben dolgoztak. A havi átlagkereset 1215 forint volt.

A szegedi szövetkezetek évi termelési előirányzatukat együttesen 99,3 százalékkal teljesítették. Termelésük volumene — amely az 1957. évinél némileg magasabb volt — megközelíti az állami helyiiparét, 1958. évben egy termelőre eső előállított érték kisebb volt, mint az előző évben. Ez a termelők havi keresetének alakulá-

sán is tükröződik. Egyes termelő havonta átlagosan 1439 forintot keresett 1958-ban. Ez az állami iparban dolgozóknál mintegy 15 százalékkal magasabb. 1954-ben még 30-35 százalék volt a különbség.

ÉPÍTŐIPAR

Városunkban az építőipar szocialista szektorához egy-egy minisztériumi és négy irányítású vállalat és négy szövetkezet tartozik. A tanácsai építőipari vállalat és az építőipari szövetkezetek jelenlegi szervezettel csak részben képesek a helyi lakosság részéről felmerülő építőipari szolgáltatások elvégzésére. A múlt év során a szocialista építőipar összes termelése 113 millió forint volt, 36 százalékkal több, mint 1957-ben. Az építőipari vállalatok és szövetkezetek 1958-ban közel 1700 munkást foglalkoztattak, 21 százalékkal többet, mint a megelőző évben. Ugyanezen időszak alatt az egy munkásra jutó termelés 12 százalékkal emelkedett. A munkások havonta átlagosan 1527 forintot kerestek. Ez az összeg mintegy 420 forinttal haladta meg a két évvel korábbi kereseteket.

1958-ban Szegeden állami költséggel 517, magánkezdemenykezéssel 237 lakás épült. Az állami lakóházépítkezések mértéke az elmúlt év során három-négyszerese volt az előző évinek. Az év végén állami erőből további 256 új lakás építése volt folyamatban. Az új lakóházépítkezésekkel párhuzamosan, az állami lakóépületek felújítása fokozott ütemben folyik. Az év folyamán 12 lakóház teljes felújítása készült el, összesen 158 bérlelményvel. Egy-egy bérlelményre átlagosan mintegy 25 ezer forintot költöttek. Az év végén hét lakóházban folytak teljes felújítási munkálatok.

Egy év alatt a városban a vízhálózat több mint hat kilométerrel bővült. Bekapcsoltak 398 új, főleg háztartási fogyasztót. A külvárosrészekben 18 új közkifolyót létesítettek.

A városban az év végén 6831 háztartás volt a gázhálózatba bekapcsolva. A háztartási fogyasztók száma 1954 óta csaknem 2200-zal szaporodott. Ugyanezen időszak alatt a háztartások gázfogyasztása 34 százalékkal emelkedett.

Szovjet vendégek, színészek és üzemi dolgozók barátkozása a Kenderfonógyárban

A Szegedi Kenderfonógyárban évről évre megrendezik a magyar-szovjet barátság hagyományos ünnepi hónapjában az üzem munkásainak, munkásnőinek és a meghívott szovjet vendégeknek hangulatos, kedves találkozóját. Szombaton ismét megtelt a gyár kultúrterme ünnepélyesen öltözött dolgozókkal és fiatal katonákkal, tisztekkel. Ellátogató a gyárba erre a baráti alkalomra a Szegedi Nemzeti Színház számos művésze is, egyrészt azért, hogy műsorukkal meglepetést szerezzenek a munkásoknak és vendégeiknek, másrészt azért, hogy új ismerősöket szerezzenek maguknak és a színháznak, és sok-sok barátot a színházi kultúrának. A hármastalálkozó nagyon vidáman telt el, a nyelvi nehézségek ellenére egymásra találtak az emberek gondolatokban és érzésekben és igen lelkes találgatással jutalmazták a találkozó felépítő művészeit is.

Komor István, a Szegedi Nemzeti Színház rendezője üdvözölte a baráti szórakozásra egybegyűlt munkásokat és vendégeket, majd a színészek szép műsorral ajándékozták meg a jelen-

Ünnepélyesen búcsúztatták vasárnap a szegedi „obsitosokat”

Vasárnap délelőtt a Kamaraszínház széksorai zsúfolásig megteltek; ötven éves szegedi férfiakkal, kiszolgált katonákkal, akik átvészelték az első világháborút, végigszenveték a második világháborút. Közülük többen tagjai voltak a néphadseregnek is és most megszűnt tartalékos hadkötelezettségük. Ebből az alkalomból hívta őket össze a Szegedi Kiegészítő Parancsnokság, hogy ünnepség keretében adják át számukra az „obsitosok”.

Az arcokról ítélve nem

mindenkin látszott meg, hogy elmúlt ötven éves, viszont az élet jónéhányát közülük jobban megviseit. Egyikőjük sem tapasztalhatt azonban ilyen figyelmességet, hogy kiszolgált katonákat kedves ünnepségen, szeretettel övezve búcsúztassanak. Ott voltak a városi párt- és tanácsvezetők is. Megkapó volt a tagyalakozás kezdete: egymást évek óta nem látott katonatársak idézték fel régi közös katonai élményeiket, s üttörő köszöntötte az edesapákat, nagyapákat. Kovács

István, az I. kerületi Hazafront-bizottság elnöke nyitotta meg az összejövetelt, majd Czifra Pál százados beszélt a felszabadulás előtti és a Magyar Néphadsereg katonáitól. A jelen lévő katonaviseit szegedi emberek személyes tapasztalatai bizonyították az óriási különbséget. Czifra százados arra hívta fel figyelmüket, most a különböző munkaterületen harcoljanak, dolgozzanak családjuk jobb boldogulásáért, a szocializmus felépítéséért.

Biczó György a városi tanács v. b. elnöke a párt és a tanács végrehajtó bizottságának üdvözlését tolmácsolta. Lacsné Mihály a régi katonatársak nevében szólott:

— Mi — mondotta többek között — 1908-asok, akik végigittuk a múlt rendszert, tudnánk beszélni Horthy-fasiszta hadseregéről. Sokan közülünk küzdöttek a néphatalom megteremtéséért. Vannak közöttünk olyanok, akik az ellenforradalom alatt fegyverrel a kezükben verték vissza a fasiszta rendszert visszaállítani akaró ellenforradalmárokat támadásait és ma is szorosan fogják azt a fegyvert, amelytől reszketnek ellenségeink.

Siklósi László, ifjú harcos, a fiatal katonák nevében fogadta meg, hogy keményen helyt állnak a haza védelmében. Végül az idős katonatársaknak átadták az „obsitosok” díszes emléklapját, a tartalékos hadkötelezettségük megszűnése alkalmából. A kiegészítő parancsnokság szórakozásról is gondoskodott: a szegedi munkásörzenekar, a színház művészei, a szegedi Békezenekar szórakoztatta és búcsúztatta a szegedi „kiszolgált” katonákat.

Baráti találkozót rendeztek az építőekkel a Mérei utcai új lakók

A Marx tér és a Mérei utca környékén épülő bérházakban egyre több és több család jut korszerű, kellemes, egészséges otthonokhoz. E lakók egy csoportjának halála és öröme jutott kifejezésre azon a mondhatni családi ünnepségen, amelyet vasárnap rendeztek az Ingatlankezelő Vállalat Jósika utcai kulturális helyiségében. A Mérei utcai D-tömb lakói gyű-

tek össze és meghívták találkozójukra az építő munkásokat, valamint az Ingatlankezelő Vállalat központjának és lakásukhoz tartozó körzetének képviselőit. A főnőm marhaborúktól és a jó vörösbor mellett hamar kialakult a vidám hangulat és a találkozó résztvevői jól szórakoztak egymással. A vidám találkozóhoz azonban komoly percek is voltak. Az új lakók nevében Benák László szólalt fel és köszönetet mondott népi demokráciának, s az építő munkásoknak a szép lakásokért. Egyben az új lakók nevében szocialista megöröszésre vette át a háztömböt, amelynek minden lakására — mint mondotta — sajátjukként fognak ügyelni. Fel-

szólalt ezután a Csongrád-megyei Építőipari Vállalat egyik képviselője is, Petro Jenő, aki arról beszélt, hogy az építőmunkások szeretettel és szívesen dolgoztak az új lakásokon, amelyek Szeged szépítéséhez és a város dolgozóinak nyugodtabb életéhez járulnak hozzá. Arra kérte a lakókat, hogy vigyázzanak is új otthonukra, amelyekre igen nagy összeget költött népgazdaságunk. Ebben a szellemben szólalt fel Kósó József, a Szegedi Ingatlankezelő Vállalat igazgatója is és ugyan-csak felhívta a figyelmet arra, hogy Szeged egyre több új lakással gazdagodik, amelyek mindegyike a dolgozók még jobb életkörülményeit segíti elő.

A felszólalásokat lelkes tapsok fogadták és a késő éjszakai tartott a derűs mulatság, amelynek megszervezéséért külön dicséret illeti Tóth Béla háztölglyelőt és családját. A Szegedi Villamosvasút zenekara fokozta a találkozó emelkedett hangulatát, amelyre minden résztvevő bizonyára sokáig kedvesen emlékezik majd.

(Sánta József felv.)

Szovjet vendégek, munkások és színészek barátkozása a Szegedi Kenderfonógyárban. Középen Nagygyörgy Mária, az üzem igazgatója és Vaszy Viktor, a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója

MAJLÓÉVE

A munkanélküli vas- és fémmunkások ötezer ember részvételével gyűlést tartottak a Nemzeti Lovardában és tiltakoztak a kommunisták bebörtönzése és az ellenük elkövetett brutalitások miatt. Az aszói repülőgépek motorgyár munkásai ugyancsak gyűlésen tiltakoztak a KMP üldözése ellen.

A szovjet kormány a magyar kommunista vezetők letartóztatására a magyar hadifogolyok küldötteinek letartóztatásával felelt. Lenintől távirat érkezett a magyar kormányhoz, s ennek hatására a letartóztatottakat politikai foglyként kezelték. A munkások követelésére a rendőrhatalóságok kénytelenek voltak egy repülőgépgyári munkást ellenőrként beengedni a börtönbe, aki éjszakánként is vigyázott, hogy a letartóztatottaknak bántódásuk ne történjék mindaddig, míg a bíróság ítéletét meg nem hozza...

A gyárakban a kommunisták felvilágosító offenzívába kezdtek. Amilyen mértékben kötődömösű lett a munkások között a Népszava-ház előtt, február 20-án történtek provokációs jellege, olyan mértékben fordult a közhangulat a szociáldemokraták ellen. Az illegálisban a kommunista párt, új vezetőségével az élen, fokozottan folytatta a kormány és a szociáldemokrata párt leleplezését.

Salgótarjánban — mint a polgári lapok beszámolnak róla — a kommunista mozgalom az ottani bányákat őrző csapatoknál mindjobban érezhető. A hatóság beavatkozása folytán összetűzés támadt a munkások és a katonák között, és számosan megebesültek.

Az előző napon, február 23-án került sor Kál-Kápolnán az első földosztásra. Károlyi Mihály köztársasági elnök saját földjét osztotta fel ünnepélyes külsőségek között.